

[Ingomar Petersen.]

ling her i salen, så kommer man pludselig og siger: nu vil vi ikke være med alligevel.

Glensgård (FP):

Kun ganske kort til hr. Ingomar Petersen: Om det er hr. Glistrup, hr. Bay eller en anden i min gruppe, som gør opmærksom på en fejl, der har indsneget sig, kan jeg ikke se skal have nogen som helst indflydelse på de radikales syn på det udvalgsarbejde, der foregår. Men én ting er helt givet, hr. Ingomar Petersen, at . . .

Formanden:

Det er ikke tilladt med personlig henvendelse.

Glensgård (FP):

Jeg får at vide af formanden, at det ikke er tilladt med personlig henvendelse til hr. Ingomar Petersen, så jeg må omforme sætningen.

Hr. Ingomar Petersen nævnte, at vi ikke på noget tidspunkt i udvalgsarbejdet havde gjort opmærksom på, at vi ikke ønskede denne revisionsbestemmelse forlænget. Hr. Ingomar Petersen må samtidig være opmærksom på, at vi behandlede næringsloven og loven om erhvervsregisteret under ét ved første behandling, og at vi nævnte under første behandling, at vi havde visse betænkeligheder. Disse betænkeligheder går bl. a. på, at vi ikke mener, næringsbrevsordningen tjener noget som helst formål. I bemærkningerne til lovforslaget nævnes det, at det bl. a. drejer sig om industridrivende, speditører og vognmænd. Vi kan f. eks. tage den sidste kategori, vognmænd; de er registreret i dag, idet der findes et register over vognmænd, og der findes også forskellige andre registre over de næringsdrivende, der her er tale om. Vi mener, denne næringsbrevsordning er overflødig, og derfor har vi taget det standpunkt, vi har.

Ganske kort: Årsagen til, at vores gruppeformand er medunderskriver, er selvfølgelig, at vores gruppeformand er medlem af udvalget og ikke stedfortræder. Jeg nævnte i den korte indledning, som jeg havde håbet vi kunne stoppe med, inden de radikale forsøgte at gøre det til en større debat, at vi på grund af det arbejde, der kom i tinget her

fredag formiddag, ikke havde haft tid til at løbe de papirer igennem, der kom fra erhvervsudvalget med hensyn til denne næringsbrevsordning. Det var årsagen til, at vi sendte et brev til udvalgets sekretær og nu her tager en anden stilling.

K. J. Mortensen (S):

Jeg skal gøre det ganske kort og sige, at de to lovforslag er behandlet særskilt i udvalget, og der er ikke gjort indsigelser. Men jeg kan for så vidt godt forstå, at det kan være vanskeligt for medlemmerne af erhvervsudvalget at følge med i, hvad der sker, når man, som vi oplevede det under behandlingen af de sager, som vi vedtog i nat, kommer ud for, at fremskridtspartiet udskifter medlemmer i udvalget uden anmeldelse af nogen art.

(Kort bemærkning).

Ingomar Petersen (RV):

At fremskridtspartiet har et andet syn på næringsloven, kan jeg fuldt ud respektere, men de må gøre opmærksom på det i udvalget. Det er en højst besynderlig affære. Man kommer herved i salen til en anden behandling, og først her får man at vide, at fremskridtspartiet ikke vil gå ind for det, som deres udvalgsmedlemmer er gået ind for.

Grunden til, at jeg går på talerstolen i denne sag, er, at det ikke er første gang, jeg som medlem af et udvalg har været ude for en tilsvarende situation. I folketingets kommunaludvalg har vi været inde i akkurat samme situation, nemlig at fremskridtspartiets medlemmer af dette udvalg var enige med os andre om betænkningen, men bagefter gik partiet imod. Jeg synes, det er særlig groft i dette tilfælde, hvor det ene af medlemmerne er formanden for fremskridtspartiets gruppe. Det må være sådan fremover, at er man imod noget — og det kan vi respektere — så må det siges under udvalgsarbejdet. Når man er så stor en gruppe, så må partiet have tid til at følge udvalgsarbejdet. Vi andre er ikke nær så mange i de mindre grupper, men vi sørger i hvert tilfælde for at sige til under udvalgsarbejdet og ikke her. Man skal sige til, inden der skrives betænkning. Jeg vil håbe, det er sidste gang, fremskridtspartiet opfører sig på denne måde.